HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אבל בלילה אפילו שלשה כותבין ואין עושין דין. משום דאין עדות ואין מקנין עדות בלילה כדמוכח פרק לקוחות בית דין (ר"ה דף כה: ושם) לקבלת עדות כתבלת דין[א] והיוס דרמי לקבלת עדות יכולין לדון על פי רחיים יום דלא תהא שמיעה גדולה מרחייה ולא כמו שפירש הקונטרס דלמר קבלו עדות שהעידו לפניהם בלילה דיין למחר ע"פ לותו עדות ואין לריכין לחזור ולהעיד בפניהם ביום ומה שפירש הקונטרס דוקא שנכנסו לבקר[ב] מבל זמינום להעיד שוב אין יכולין לדון אפילו יעידו אחרים דהוו להו עדים ואין עד נעשה דיין: אין ה"נ קאמינא דין בחלות: אימחר קנין. שקני משכיב מרע או מיד אחר אם רצה לחזור מאותו קנין עד אימתי יכול לחזור: רבה אמר כל זמן שיושבין. אע"פ שאין יושבין עוסקין באותו ענין אע"פ דעתך כל זמן שיושבין יכול לחזור אם כן אמאי אם רצו עושין דין מיד לאלתר כשצוותה ומורידין כל אחד לירושתו וליחזוש דלמא הדר ביה אותו שכיב מרע מצואתו עד שהן יושבין ג) ודברי שכיב מרע אין צריכין קנין וחשוב כקנין דכתובין וכמסורין דמי כל זמן שקנין חוזר יכול הוא נמי לחזור בו אלא הואיל דכל זמן דעסוקין באותו ענין לא הדר ביה תו לא מצי הדר בי' הואיל דסלקי מההוא ענינא: אלא מאי אית לך למימר. לרב יוסף דמצי למיעבד דין משום דכבר סליק

אבל בלילה אפילו שלשה כותבין ואין עושין דין. דהיכי דמי אבל בלילה אפילו עדים ג)א ואין עד נעשה דיין אמר ליה הכי נמי קאמינא: איתמר קנין עד אימתי חוזר רבה אמר כל זמן שיושבין רב יוסף אמר [ב]כל זמן שעוסקין באותו ענין אמר רב יוסף כוותי דידי מסתברא דאמר רב יהודה שלשה שנכנסו לבקר את החולה רצו כותבין רצו עושין דין ואי סלקא דעתך כל זמן שיושבין ליחוש דלמא הדר ביה אמר רב אשי אמריתה קמיה דרב כהנא ולרב יוסף מי ניחא ולימא דרב ביה אלא מאי אית לך למימר דיסליקו מענינא

סלקו ממחלה ע"מ לרחות דל"ל דין שוב היחיד יכול להיות דיין וכגון שרחה בשעה דחיינו יכול להיות דיין לבבל אם ביום רחה דבהיתיר שעתא מני לדון את הדין על פי רחיים עלמו למיר דיין עד נעשה דיין וכבון שרחה בשעה רחיינו יכול להיות דיין לבבל אם ביום רחה דבהיתיר שעתא מני לדון את הדין דלא תהא שמיעה גדולה מרחייה מה לי אם ידון עכשיו מה לי אם ידון למחר. והכא נמי מהאי טעמא משום דהוו להו עדים ברחייה הלילה דלא מני למימר לא תהא שמיעה גדולה מרחייה דהיכי רחייה לא חשבינן לה בשעות שהועד בפניהן אלא היכא דרחו בשעה שיכולין לעשות הדין מבל היכא דרחו בשעה שאין יכולין להיות דיינין כגון בלילה היכי רחייה רחייה עדים היא שרואין בבבר ולא רחייה דיינין היא והלבך ע"פ רחייתן דהיינו בחילו בס עדים אין יכולין הן עלמן להיות דיינים על פי רחייה עלמן דאין עד נעשה דיין. ומיהו ב"ד שהעידו לפניהם עדות בלילה עדות גמורה היא ויכולין לדון למחר ביום מבל רחייה דידהו שרואין בלילה לא חשבינן בחילו הועד לפניהם בלילה דכיון בלא חזו בהיתיר שעתא לדיינ רחייה דידהו אינה בשמיעה ממש שמעו מפי עדים בלילה אלא הן עלמן נעשו עדים ושוב לא יהו דיינין בעדות עלמן שכ"כ יעידו מחרים בפניהם והכי הלבתא וכי היא קוביא דאסכתן בב"ק בפ' המובל (דף ל:): **גבי התוקע לחבירו: ואין עד נעשה דיין.** המעיד על הבבר אין נעשה עוד דיין בחותו בבר וגם אם רחה את הבבר ונעשה על אין נעשה עליה עוד דיין בעדות עלמו אלא אם כן מעידין מחרים בפניו. ורחיה בעיני לגזירת הכתוב היא דבכריס יט] ועמדו שני האנשים וגו' בעדים הכתוב מדבר (שבועות דף ל.) לפני ה' היינו לפני הדיינין משמועינן קרא דלריך להעיד שניס לפני הדיינין אבל העדים אינן מוחרין ויושבין ודנין: ה"ג **קנין עד שימתי יכול לחזור.** וכ"כ בפירושי רבינו חננאל. וכן מתנת בריא וכן מתנת שכיב מרע במקנת לחית ביה קנין מיירי. וקבעי עד שימתי יכול לחזור בו מקנינו ולבטלו דהא לא גמר ומקני מיד אלא לבעת לקיים לו תנאים שיפרש מחרי כן או אם ילוה לחזור בו מיד שיוכל לחזור בקיום להו לרבנן דאבעתא דהכי מקני אינים שיתן לבו מחרי כן וידע אם אפשר לו בקנין זה לעשותו קנין גמור: **כל זמן שיושבין.** דאבעתא דהכי מקני ליה ע"מ שאם לא יחזור בו בחותו מעמד אבל אם יחזור בו יבטל: **בחותו ענין.** של חותה מתנה: **שאפ שנתנאו לו'.** במתנת שכיב מרע במקנת ובקנין מיירי דאינו יכול לחזור בו: **ליחוש דלמא הדר ביה.** ואחמי קאמר רבו עושין דין דמשמע בחותו מעמד מע"פ שעליין יושבין עושין דין גמור ואחמי הא כיון דיכול לחזור בו ויבטל הדין לא הוי דין: **אחריפה למעשה לו'.** ותווכחתי בדבר לפניו והקשיתי לו: [ה] **ורב יוסף מי ניחא לו'.** והכי גרסינן **אחריפה למעשה קמיה דרב כהנא:**

מעניע

כדמוכח בפ"ק דגיטין (דף ה:) ובפ"ב דכתובות (דף כא: ושם) ורבי עקיבא דאמר בהחובל (ב"ק דף ל: ושם) כולן עדים הן ואפילו עד הרואה אין נעשה דיין היינו דוקא בדיני נפשות דכתיב בהו לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא בשני עדים או בשלשה עדים יומת המת אל יומת על פי עד אחד אבל בדיני ממונות אפילו עד אחד נאמן ומהאי טעמא נמי אין עדים נאמנין על עלמן שהרי אין נאמנין לומר מת בפלוני ואנא הייתי עמו ונפל עלי הבית והרגו דהא בדיני נפשות כתיב לא יקום עד אחד ובדיני ממונות כתיב על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר ואין עד אחד נאמן אלא בדבר שבממון ומשום דאין עד נאמן על עלמו אין נאמן לומר מת בפלוני ואנא הייתי עמו ונפל עלי הבית והרגו אבל אם אמר ראיתי את פלוני שנפל עליו הבית והרגו ואני ברחתי ממנו ונלולתי נאמן דהא בדיני ממונות הוא דאמרינן אין עד נאמן על עלמו אבל בדיני נפשות נאמן ומיהו בעי למיבדק בתרייתא דאמר בהחובל (ב"ק דף פז.) ובפ' אלו נאמרין (שבועות דף לא.) ובפ' שבועת העדות (שבועות דף לא.) ובפ' בתרא דסנהדרין (דף כז.) ובפ' אלו עוברין (ב"ק דף ע